

رسول پویان

شام غریبان

وطن با دشمنه ظالم چرا شام غریبان است
تو گویی کربلای دیگر هر دم شهیدان است
ندارد کودک و پیر وطن آغوش مصئونی
جوان آواره و مأیوس و دلگیر و پریشان است
شده بر مردم بیچاره میهن دوزخ وحشت
ولی با قاتلان و جانپان مانند رضوان است
زیس گرگان آدمخوار جنگ و کینه می ورزند
چو آهوگان وحشی صلح و امنیت گریزان است
درون جنگ و آتش طفل ما مرد کهن گردید
تو گویی تا قیامت آتش قاتل فروزان است
ازان روزی که تخم تفرقه افتاد در میهن
بنای وحدت ملی ز عمق و ریشه ویران است
نشد خالی یک دم از فساد و چور خاک ما
تمام هست و بود مینهم در دست دزدان است
مگو از قهقهه خیل کلاغان، فوج کرگس ها
فضای میهن آزادگان جای عقابان است
نباشد حاصلی از خیل روباهان و کفتاران
توان ما به بازوی ستبر شرحه شیران است
حدیث زشت دجال و شیاطین را مکن تکرار
کتاب دل پر از گلواژگان لطف یزدان است
اگر مژگن و یخن باشد امید و یأس تا محشر
به منظور بقاء دست امید ما به دامن است
ز پاکستان اگر صد سال آید ذهن افراطی
فروغ اعتدال آیین و فرهنگ خراسان است
ز بیداد سعودی کعبه دل ها شود ویران

تعصب چون وبا ویرانگر بنیاد انسان است
ز استبداد اردوغان نخیزد جز بلا و شرّ
چراخاموش در عالم چراغ لطف ترکان است
ز استبداد شیخ و طالب و ملا گریزان شو
نه آزادی فقط تخدیر ذهن و قتل و زندان است
و پنداران به دوران نوین انسانیت جویند
که میراث تمدن هم‌نوی فکر و وجدان است
ز استعمار امروز و کهن میهن بود ویران
وطن قربانی جنگ و رقابتهای دوران است
نگردد تا وطن از بند افراط و ستم آزاد
تمام صحن گیتی بهر ما مانند زندان است

2016/3/1